

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

contacts

RIDICĂ PÂNZELE

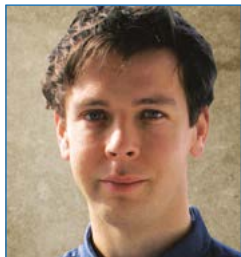
Merită tot efortul!

Priveliștea

Atinge-ți țelurile

Pe valuri cu barca bangka

O aventură cu
Dumnezeu

NOTA EDITORULUI LA MULȚI ANI, *ACTIVATED!*¹

În mod normal, în această pagină vă prezint subiectele revistei sau vă împărtășesc o povestioară sau câteva gânduri personale.

Conform calendarului, revista acestei luni se axează pe provocările și posibilitățile pe care ni le aduce noul an.

Însă aș dori să vă atrag atenția și asupra unui alt lucru foarte important pe care îl marchează acest număr al revistei.

Cu exact 20 de ani în urmă s-a născut revista *Activated* – primul număr a fost publicat în ianuarie 1999.² Acum, după 220 de reviste, miile de articole au fost traduse și în zeci de alte limbi și citite de zeci de milioane de oameni, pe hârtie sau în format digital.

Aceste două decenii au fost o aventură extraordinară, iar noi suntem recunoscători tuturor celor care au participat la procesul de producție și celor care au contribuit cu articole. Iar mai presus de asta suntem recunoscători cititorilor noștri, atât veteranilor, cât și celor mai noi, și celor care împărtășesc cuvântul și transmit articolele revistei atât prietenilor și rudelor lor, cât și prin grupurile de socializare.

Poate nu știm ce ne rezervă viitorul, dar știm cine ține în mână viitorul. Și știm că El este de partea noastră. Așa că putem privi către 2019 cu speranță și cu mari așteptări în promisiunile lui Dumnezeu: „Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde”.³

Dumnezeu să vă binecuvânteze și să aveți un an minunat, înșesat de grija și cu binecuvântările Sale!

Samuel Keating
Editor executiv

1. Revista *Activated* este revista în limba engleză după care se traduce revista *ContactS*
2. Această aniversare se referă la revista în limba engleză. Traducerea revistei *ContactS* a început 2 ani mai târziu.
3. Ieremia 29:11

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
în atenția lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2019 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-216-X

Flori, proiecte și vise pentru Noul An

DE JOYCE SUTTIN

Îmi place să am grijă de grădina mea dar am uneori o problemă cu florile. Îmi place să îmi cumpăr în fiecare primăvară câteva și să le îngrijesc pe perioada verii, să le ud și să le admir florile. Dar mi se rupe inima după ele când se usucă și mor.

Când se termină sezonul și pier, aproape că îmi vine să renunț la grădină, însă primăvara mă uimește mereu. Văd primii mugurași care ies din pământ și îmi dau seama că încă mai există viață. Semințele sunt acolo și doar trebuie să am răbdare. Trebuie să am încredere în semințe. Tot ce au nevoie este să li se permită să facă ce fac ele și să nască plante noi și minunate.

Tot așa este și cu ideile, visurile și țelurile mele pentru fiecare

an nou: uneori trebuie să renunț la ele sau să le amân. Trebuie să am încredere că la timpul potrivit toate acele gânduri vor începe să germineze din nou, iar eu voi avea un proiect. Și dacă mă voi ocupa cu grijă și conștiinciozitate de acel proiect atunci va prinde viață.

Deci, anul acesta nu voi mai plânge după plantele și proiectele moarte. Voi accepta situația și le voi da timp. Iar când momentul va fi cel potrivit, când soarele va străluci și ploile domoale vor veni din nou, voi avea binecuvântarea de a începe ceva nou și frumos.

JOYCE SUTTIN ESTE
PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI
SCRIITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN
SAN ANTONIO, SUA.

DORINȚE PENTRU NOUL AN

Ce aș putea să-ți doresc?
Comorile pământului?
Cântece de primăvară?
Sau plăcerile trupului?
Petale pe cărare,
Cer înșorit?
Îți vor garanta oare ele
Un an nou fericit?

Ce aș putea să-ți doresc?
Ce ar putea
Să-ți aducă numai soare
În calea ta?
Unde-i comoara
Cea de dorit,
Ce-ți va garanta
Un an nou fericit?

Credință vie,
Pășind în lumină;
Speranță din belșug,
Și împlinire;
Dragoste perfectă,
De temeri ferit;
Acestea îți vor da
Un an nou fericit.

Pacea Mântuitorului,
Odihnă la picioarele Sale,
Zâmbetul Lui,
Strălucitor ca soarele.
Bucurie în prezența Sa!
Hristos nedespărțit!
Iată ce îți vor garanta
Un an nou fericit!
– Frances Ridley Havergal
(1836–79), adaptare

DE PETER AMSTERDAM

RIDICĂ PÂNZELE

Orice dorim să facem bine în viață necesită efort, inclusiv a progrese în viața creștină. Necesită muncă să conștientizăm și să ne formăm convingeri, obiceiuri, atitudini, modele de gândire și de comportament creștinești. De asemenea necesită să ne debarasăm în mod voluntar de toate convingerile greșite, de obiceiurile rele, atitudinile necreștine, modul de gândire eronat și comportamentul rău.

În Noul Testament citim despre această debarasare de anumite aspecte din viața noastră – atât în ceea ce privește gândurile și sentimentele noastre, ceea ce este în interiorul nostru, cât și manifestările exterioare ale acestora prin faptele noastre – lucrurile care contrazic principiului creștin. Între timp trebuie să asimilăm în viețile noastre lucrurile divine. Ambele implică să luăm anumite hotărâri și să trecem la fapte.

Să renunțăm la:

Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de vrăjmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase care v-ar putea ieși din gură. Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi cu faptele lui. – *Coloseni 3:8-9*

Orice amărăciune, orice iușeală, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru. – *Efesenii 4:31*

Să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. – *Romani 12:1*

Să ne însușim:

Îmbrăcați-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blân-dețe, cu îndelungă răbdare. Îngăduiți-vă unii pe alții, și dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum vă iartă Hristos, așa iertați-vă și voi. Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii. – *Coloseni 3:12-14*

Să ne îmbrăcăm cu armele luminii. ... îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos. – *Romani 13:12,14*

Să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul. – *Efesenii 4:24*

Aceste calități sunt roadele vieții noastre transformate și împuternicite dacă urmăm ceea ce ne învață Scriptura și aplicăm credința noastră în viața noastră. Niciunul dintre aceste lucruri nu se întâmplă ușor, însă odată ce ne-am făcut timp și ne-am străduit să ne antrenăm, să rupem obiceiurile vechi și să ne facem altele

1. Zigarelli, *Cultivating Christian Character*.
2. *Ibid.*, 39.
3. Vezi Galateni 5:22-23.

noi, aceste lucruri ne vor deveni mai firești.

Trebuie să ne bazăm, bineînțeles, și pe ajutorul și harul lui Dumnezeu pentru a ne forma obiceiuri noi. Însă nu ar trebui să ne așteptăm ca Duhul Sfânt să ne transforme fără niciun efort din partea noastră. Deși Dumnezeu ne iartă pentru păcatele noastre, se așteaptă de la noi ca pe urmă să evităm să păcătuim. Ar trebui să punem deoparte acele lucruri care ne îndepărtează de Hristos, să ne înnoim și să trăim pe cât de bine putem la nivelul standardului de om nou, cum am devenit în Hristos. Astfel ajungem să fim mai bucuroși, să avem o relație mai bună cu Dumnezeu, să fim mai împliniți și să avem o viață mai fericită.

Recent am citit analiza unui sondaj făcut de autorul creștin Michael Zigarelli, în care se face comparație între ceea ce autorul numește creștini cu virtuți minime, cu virtuți medii și cu virtuți înalte.¹ Rezultatul lui arată că majoritatea celor 5000 de creștini ce au participat la sondaj aveau virtuți medii. Minoritatea erau cei cu virtuți înalte, cei care se străduiesc să facă anumite lucruri pentru a progresa în viața lor de creștini.

Zigarelli subliniază că fiecare creștin trebuie să joace un rol vital și activ în progresul său spiritual:

Cea mai completă conceptualizare a procesului de creștere este că Dumnezeu are un rol și noi avem un rol. Legătura dintre aceste două roluri a fost asemuită cu călătoria unei corăbii dintr-un loc în altul. Pentru ca o corabie să ajungă din punctul A în punctul B sunt necesare două elemente cruciale: avem nevoie de vânt care să bată în direcția destinației noastre și trebuie să poziționăm pânza astfel încât să prindă acest vânt. Probabil ghicești care este analogia. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu este vântul, cel care încearcă să ne miște încet spre țelul creștin. Noi suntem marinarii care trebuie să ridicăm pânza; asta înseamnă să facem ceva să putem prinde Duhul lui Dumnezeu, astfel încât Duhul să ne miște spre destinația dorită de noi.²

Dacă căutăm să avem în viața noastră mai mult din calitățile creștine atunci trebuie „să ne ridicăm pânzele” și să facem acele lucruri care ne ajută să dezvoltăm caracterul creștin. Practic vorbind, ca să ajungem asemenea lui Hristos trebuie să ne schimbăm unele aspecte ale caracterului nostru, iar astfel de schimbare este dificilă. Totuși, merită efortul.

În Evangheliile Iisus ne învață că Împărăția lui Dumnezeu este atât viitor cât și prezent. Să trăim în împărăția Lui în prezent înseamnă să-I permitem lui Dumnezeu să conducă și să stăpânească în viețile noastre și să încercăm să trăim în așa fel încât să Îi dăm slavă și glorie.

Ca să ajungem asemenea lui Hristos, ca să trăim o viață centrată pe Împărăția Sa, trebuie să ne aliniem viețile, deciziile, faptele și spiritul cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său. Aceasta înseamnă să ne debarasăm de unele aspecte ale caracterului și personalității noastre și să ne însușim aspecte creștinești. Înseamnă să cultivăm roadele Duhului Sfânt: dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, bunătatea, credințioșia, blândețea și auto-controlul.³ Dacă ne facem partea noastră ca să ridicăm pânzele, putem progresa în caracterul creștin.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

UN PAS MARE

DE IRIS RICHARD

Ningea, iar noi eram în zona industrială și puneam lucruri în containerul ce aștepta să fie expediat. Era ultima dată când mai aveam acces la container înainte să pornească în drumul lui peste ocean și am adus ultima tranșă de lucruri personale și de bunuri donate care ne vor ajuta să ne clădim noua noastră viață. Văndusem tot ceea ce ne puteam lua cu noi, ne-am mutat din casă, ne-am luat la revedere de la rude și de la prieteni și eram pregătiți de plecare. Ne mutam în Kenya!

Unii erau sceptici, dar alții ne urau numai bine și se ofereau să se roage pentru mutarea noastră majoră. Unii ne considerau foarte curajoși să facem o schimbare atât de drastică cu cinci copii, alții spuneau că este o nebunie, iar alții ne avertizau despre boli, mizerie și căldură. Însă chemarea lui Dumnezeu să ne aventurăm în muncă misionară era puternică în inimile noastre, iar pe măsură ce ne-am tot gândit și am luat în considerare toate aspectele pro

și contra și ne-am rugat, am fost tot mai încrezători că Dumnezeu era cel ce ne ghida să facem acest pas major de credință.

Când privesc în urmă la acea zi, cu 22 de ani în urmă, când am ajuns în Kenya, nu a fost întotdeauna ușor. Au fost momente de cumpănă, atunci când credința noastră a fost pusă la încercare. Tentația renunțării era foarte prezentă, însă după acele momente, fiindcă ne-am bazat pe promisiunile de protecție și de ajutor din Cuvântul lui Dumnezeu, credința noastră s-a întărit. Mărturiile eroilor credinței ne-au îmbărbătat să continuăm și ne-au dat curajul să nu renunțăm în fața greutăților, atunci când progresul era slab și când opoziția ne bloca calea.

Am învățat foarte multe lecții de credință și de rezistență și ne-am dat seama că a meritat să lăsăm în urmă locurile familiare ca să

urmăm chemarea lui Dumnezeu. În ciuda ezitării și îngrijorării noastre inițiale, pe măsură ce am pășit în lumea cea nouă care a devenit apoi casa noastră și unde ne-am organizat o activitate care a ajutat nenumărați săraci și familii nevoiașe, am trăit nenumărate miracole care ne-au sporit credința.

IRIS RICHARD ESTE CONSILIERĂ ÎN KENYA, UNDE ESTE ACTIVĂ ÎN COMUNITATE ȘI ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ DIN 1995.

LĂSĂ-TE PURTAT DE SCHIMBARE

DE ELSA SICHROVSKY

Cu câțiva ani în urmă am fost implicată într-un proiect voluntar cu un centru de servire a mesei pentru elevi nevoiași. În primii doi ani am ajutat cu curățenia bucătăriei, cu cumpărăturile și cu pregătirea mâncării. Mă simțeam mândră că găteam mâncăruri echilibrate, delicioase și totuși economice. Strădaniile mele au fost observate de conducătorii organizației, care mi-au dat mai multe responsabilități manageriale cu fondurile și cu planificarea meniului.

Totuși, în al treilea an în care am participat la proiect, noua conducere s-a axat mai mult pe cursuri și ajutor academic pentru elevii cu dificultăți dintr-o zonă cu risc. Centrul de servire a mesei a fost redus drastic și un număr semnificativ din personal, inclusiv eu, am fost transferați ca ajutoari de profesori. Multora dintre colegii care au lucrat la bucătărie le-a plăcut că au terminat cu munca neobservată de la bucătărie și s-au

bucurat să aibă contact direct cu copiii, însă mie nu mi-a plăcut.

Legumele și oalele nu s-au cerat niciodată cu mine, însă în sala de clasă am avut de-a face și cu elevi zvăpăiați și imprevizibili și cu un profesor care avea propria părere despre cum trebuia să îl ajut. Fluiditatea și nesiguranța clasei și pierderea locului meu confortabil, locul în care mă simțisem împlinită și în control, mă irita și deși îmi îndeplineam îndatoririle de bază, nu mă dăruiam clasei cu același entuziasm și conștiințozitate cum o făcusem în bucătărie.

Într-o zi mă plângeam la un fost coleg de bucătărie despre noua conducere. El mi-a arătat înțelegere: „Da, nu mi-a fost ușor nici mie să văd că organizația căreia i-am dedicat atâta timp să urmeze o direcție diferită”. Dar apoi a continuat: „Însă schimbarea este o parte integrantă a vieții, iar uneori merită să te lași purtat de ea”.

„Dar mie nu îmi place direcția în care mă poartă!” am protestat.

„Mă simt ca un pește pe uscat”.

„Amintește-ți că și bucătăria a fost ceva nou pentru tine la început” mi-a amintit el.

„Parcă au trecut secole de atunci!” am exclamat.

„Exact. Ai învățat multe despre bucătărie și tot așa vei învăța multe despre predare, dacă vei fi dispusă să îți părăsești zona de confort”.

Acum, după mai mulți ani, sunt recunoscătoare pentru sfatul prietenului meu și mi-l reamintesc ori de câte ori am nevoie de ajutor să depășesc procesul dificil al schimbărilor continue din viață. Dacă mă limitez să fac doar ce îmi place și ceea ce știu cel mai bine atunci stagnez. Dar dacă mă las purtată de curentul schimbărilor și le las să mă propulseze înainte, atunci pot câștiga aptitudini noi și mă pot bucura de experiențe noi.

ELSA SICHROVSKY ESTE
SCRIITOARE LIBER-
PROFESIONISTĂ. EA TRĂIEȘTE
CU FAMILIA EI ÎN TAIWAN.

EU ȘI IONA

DE SCOTT MCGREGOR

Una dintre cele mai cunoscute povești din Biblie este și una dintre cele mai ciudate. Aproape toată lumea știe despre Iona și balena. Este una dintre poveștile preferate la școala duminicală. Însă este și una dintre acele povești perplexe, care te face să te întrebi: *De ce, Doamne, de ce?*

De la prima consemnare a lui Iona în Biblie¹ ni se spune că Iona a trăit în jurul anilor 800-750 îdH. și era din orașul Gat-Hefer din Israel, la câțiva kilometri de Nazaret. El era deja cunoscut ca profet al lui Dumnezeu când a primit chemarea de a profeti împotriva orașului Ninive, capitala Asiriei.

Înțeleg împotrivirea lui Iona. Ninive era un oraș rău și capitala

unui imperiu crud. Asirienii au, în analele istoriei, reputația de a fi extrem de răi. Mai mult, era riscant să fii un profet ce anunța pedeapsa divină.

Iona nu a considerat să existe vreo speranță în însărcinarea lui, așa că a luat-o în direcție opusă. În loc să meargă spre est, spre Ninive, el s-a hotărât să meargă spre vest, cu o corabie, spre Tars, cea mai îndepărtată localitate de comerț fenician, vecinii Israelului.

Deci, Iona s-a urcat pe corabie, dar nu după mult timp s-a pornit o furtună. După ce au aruncat în apă toată încărcătura și au făcut tot ce le-a stat în putință să treacă furtuna, echipajul a recurs și la metoda de a trage la sorti ca să

descopere cine a adus blestemul asupra lor. Sorțul a căzut pe Iona, iar el a mărturisit că este problema și le-a spus să-l arunce în mare. Se pare că echipajul nu a prea vrut să recurgă la această metodă și a încercat să ajungă la mal, dar nu au putut. Așa că l-au aruncat.

Însă povestea nu se termină aici, fiindcă un „pește mare” misterios l-a înghițit. Există câteva teorii în legătură cu ceea ce s-a întâmplat, însă în final cred că întregul episod este puțin probabil să fie complet firesc. Situația trebuie să implice și o oarecare intervenție supranaturală pentru ca Iona să fi putut supraviețui trei zile în acea situație – fără să menționez că a

1. Vezi 2 Regi 14:25.

2. Vezi Matei 12:38-41; Matei 26:1-4.

trebuit să-și compună rugăciunea din cartea Iona, capitolul 2. După trei zile, Dumnezeu a făcut ca peștele mare să-l scuipe pe Iona pe mal, cam în același loc de unde se îmbarcase înainte.

Iar Dumnezeu l-a chemat din nou să profețească împotriva orașului Ninive. Iona și-a dat seama că însărcinarea aceasta de la Dumnezeu nu era opțională așa că s-a pornit spre orașul nelegiuit. Odată ce a intrat în oraș a început să strige toată ziua „Ninive va fi distrus”. Dar, surpriză - surpriză, locuitorii din Ninive înțeleg că au fost răi și la porunca împăratului toți se căiesc și postesc îmbrăcați în saci și stând pe cenușă, inclusiv

animalele domestice.

Între timp Iona s-a dus într-un loc din afara orașului ca să urmărească pedeapsa divină. Dar când Dumnezeu îi spune că s-a răzgândit și că va ierta orașul, Iona este furios și aproape că-i spune lui Dumnezeu ceva de genul: „Ce? M-ai trecut prin tot chinul și acum Te-ai răzgândit?! La ce au mai contat toate?”

Trebuie să-i arătăm puțină înțelegere lui Iona, fiindcă a trecut prin atâtea și se aștepta la puțină recompensă. Asirienii erau niște ucigași și se pare că Iona chiar spera să fie pedepsiți. Dar acum trebuia să renunțe chiar și la asta și nu era prea fericit.

Deci, pentru ce tot efortul? Și de ce este această istorisire în Biblie?

Am descoperit câteva lucruri interesante despre povestea lui Iona. În primul rând, deși are o latură mai fantastică, Iisus a folosit-o de două ori ca metaforă la ce urma să se întâmple cu El.² Și cred că a făcut asta nu doar din motivul evident că urma să moară și să renască după trei zile, ci de

asemenea ca să insinueze că dacă oamenii pot crede poveste lui Iona, de ce nu ar putea crede în *El* și în ceea ce spunea El?

Este și o poveste înspăimântătoare că trebuie să faci ceea ce Dumnezeu îți cere și să nu amâni.

Iar lecția cea mai importantă pentru mine este să nu mă supăr pe Dumnezeu dacă situațiile se schimbă și dacă El nu mai face ceea ce eu am avut impresia că va face. Au existat situații în viața mea când am fost destul de frustrat când lucrurile nu s-au întâmplat așa cum am crezut că va fi. Chiar dacă încerc să nu mă preocup de mine însumi, de multe ori mă plasez în centrul universului meu și atunci, bineînțeles, încep să judec lucrurile după ceea ce este cel mai bine pentru *mine*. Însă ceea ce este cel mai bine pentru *Dumnezeu* și pentru *alții* este codul creștin. Dacă Dumnezeu face parte din poveste atunci orice este posibil.

SCOTT MCGREGOR ESTE
SCRIITOR ȘI COMENTATOR ȘI
TRĂIEȘTE ÎN CANADA.

CRĂPAT!

DE CHRIS MIZRANY

Anul meu a început, literal vorbind, cu un bang! Chiar pe 31 decembrie telefonul mi-a alunecat din mână, parcă ar fi plonjat de depresie.

L-am ridicat imediat și nu m-am așteptat să se fi întâmplat ceva rău. Căzuse pe covor și mai căzuse și înainte, fără să se defecteze.

Dar totuși de data asta a fost diferit. Când l-am întors cu fața în sus și am văzut crăpăturile ca o pânză de păianjen pe ecran, am înlemnit. Mergea, dar cam instabil. Și era de mult ieșit din garanție.

Oricum, nu sunt aici ca să mă plâng și să caut simpatie de la voi. (Poate puțin.)

Acest accident m-a învățat ceva care a căzut numai bine de început de an nou. În primul rând să nu

mă bazez prea mult pe planurile și pe experiențele din trecut. Cu fiecare zi lucrurile s-ar putea să fie diferite și probabil chiar vor fi. Trebuie să luăm zilele una câte una, să fim deschiși la noutățile pe care Dumnezeu s-ar putea să le aducă în viețile noastre, altfel ne vor lua prin surprindere și vom fi nepregătiți.

În al doilea rând m-a învățat că în viață lucrurile se întâmplă. Prin definiție viața este un proces în continuă mișcare și schimbare. Poate că Tatăl nostru permite acestor lucruri să se întâmple fiindcă, în înțelepciunea Lui, El știe că acestea ne vor face mai buni. Nu trebuie să ne descurajăm niciodată când ne confruntăm cu dificultăți. Poate le vom depăși victorioși și astfel vom vedea cât de uimitor este Dumnezeul nostru. Sau poate vom fi loviți puternic, de-abia ne vom putea ridica și vom simți că

nu ne-am descurcat cum trebuie, dar *tot vom vedea cât de uimitor este Dumnezeu!* Viitorul nostru este sigur și ajutorul nostru este constant.

Eu nu știu toate lucrurile prin care treci tu. Poate fi o singură problemă majoră, sau 1000 de probleme mici, sau orice între ele. Poate te simți și tu puțin „crăpat”. Aici intervine Iisus. El cunoaște toate nevoile și tehnicile de reparare, iar El ne va repara așa cum știe El cel mai bine. Garanția Lui este pentru totdeauna iar El este cu noi tot timpul.¹

Deci, chiar dacă nu înțeleg chiar acum, știu sigur că până la urmă va fi bine.²

CHRIS MIZRANY ESTE DESIGNER WEB, FOTOGRAF ȘI MISIONAR CU HELPING HAND ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE SUD.

1. Vezi Matei 28:20.

2. Vezi 1 Corinteni 13:12.

DE ESTER MIZRANY

PRIVELIȘTEA

Recent am urcat pe muntele Table Mountain, de aici din Africa de Sud, și cât de minunat a fost! Un munte în mijlocul orașului, cu un platou în vârf de unde poți să vezi două oceane și un lanț muntos denumit „Cei 12 apostoli” chiar în spate. Are mai mult de 1066 m înălțime, este bogat în vegetație, păsări, animale sălbatice și stânci, dar preferata mea este priveliștea ce-ți taie respirația!

Ne-am pornit de dimineață devreme și am ajuns la punctul de pornire al traseului chiar înainte de răsărit. Pe măsură ce urcam urmăream și răsăritul și orașul care începea să se trezească. Ne-am întâlnit și cu alți oameni care urcau, la fel de hotărâți ca și noi să începă devreme.

La început urcușul păru istovitor. Gâfâiam și a trebuit să mă opresc de câteva ori să mă odihnesc și să beau apă. Restul grupului a continuat să urce și m-am simțit ca și cum eram lăsată în urmă.

Soțul meu (un veteran al urcătului muntelui Table Mountain) a rămas cu mine, încurajându-mă că mă descurc bine. De câteva ori am prins din urmă restul grupului la punctele lor de oprire și odihnă.

Cu dureri în picioare și multe râsete am ajuns și noi, cei înceți, în vârf în mai puțin de două ore. Și iată: *priveliștea!*

Din vârf puteam vedea întregul oraș Cape Town, munții din jur, ambele oceane, văile și câmpurile din jurul orașului și chiar în depărtare, următorul lanț muntos. M-am simțit copleșită de sentimentul de a fi în mijlocul minunatei creații a lui Dumnezeu și entuziasmată că am reușit să urc.

Apoi mi-am dat seama că, dacă urcătul muntelui a fost țelul meu, a trebuit să fac mulți pași ca să ajung acolo – mai mult de 10.000 de pași, conform cu pedometrul meu – însă a implicat și pași psihologici, cum ar fi planificarea, depășirea temerilor și a apatiei și

perseverența atunci când simțeam că nu mai pot. La fel este și când încerci să îți atingi alte țeluri personale: să calculezi, să planifici, să execuți și să continui să mergi mai departe, chiar și când îți este greu. Va exista întotdeauna tentația să renunți pe parcurs, dar dacă te gândești la țelul tău și cu ajutorul altor oameni cu aceleași obiective, țelul va deveni realizabil.

Muntele Table Mountain nu este singurul munte de urcat, tot așa cum există multe țeluri care te așteaptă să le atingi și multe privileții care te așteaptă să le vezi. Deci, una câte una, câștigăm experiență pe parcurs. Cu o companie bună și cu multe încurajări, punând piciorul unul în fața celuilalt și fără să renunțăm, toți putem să ne atingem „vârfurile” personale.

ESTER MIZRANY ESTE
PROFESOARĂ ȘI MISSIONARĂ CU
HELPING HAND ÎN AFRICA DE
SUD.

ÎNCEPE, DIN NOU

DE VIRGINIA BRANDT BERG

TĂRĂMUL NOILOR ÎNCEPUTURI

Doresc să existe un loc minunat,
„Tărâmul Noilor Începuturi” chemat,
Acolo unde putem de toate,
Greșeli și dureri adunate,
De egoism și vanitate
Să ne debarasăm la poartă,
Precum o haină ponosită
Să nu o mai purtăm vreodată.

Aș vrea acel loc când îl găsim,
Fără mare tevatură să sosim,
Iar cel pe care l-am nedreptățit
Și neintenționat l-am rănit
Să ne aștepte la poartă negreșit
Precum un prieten drag
Ce ne așteaptă în prag
Să ne ureze bun venit.
– *Louisa Fletcher Tarkington*

1. 1 Ioan 1:5,7,9

2. 2 Petru 1:4

3. Psalmul 37:4

4. Matei 11:28-30

5. 1 Ioan 1:9

6. Proverbe 28:13

7. Romani 8:32

8. <http://virginiabrandtberg.org>

Mă bucur să spun că există un astfel de loc, Tărâmul Noilor Începuturi, și poți să îl găsești, indiferent cine ești și care a fost trecutul tău. Vei găsi acest loc în aceste versete din Biblie:

„Dumnezeu este lumină și în El nu este întuneric... Dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu

alții; și sângele lui Iisus Hristos, ne curăță de orice păcat. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire”.¹

Acest pasaj, precum multe altele din Biblie, conține o promisiune minunată din partea Tatălui tău ceresc pentru tine, copilul Său, pe care El îl iubește nespus. Dumnezeu

Dacă nu ai cunoscut încă dragostea și iertarea lui Dumnezeu, o poți face chiar acum dacă te rogi sincer o rugăciune simplă precum aceasta:

Îți mulțumesc Iisus că ai plătit prețul pentru greșelile mele, să pot fi iertat și să pot lăsa trecutul în urmă. Îți mulțumesc că m-ai curățat de toate păcatele prin credință. Te rog acum, dragă Iisus, să intri în inima mea, să mă ierți și să-mi dai darul Tău al vieții veșnice. Amin.

v-a dat „făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești”.²

Dumnezeu își susține promisiunile cu toată puterea și capacitatea Lui, însă există și condiții atașate la aceste promisiuni – condiții pe care trebuie să le îndeplinești. Dumnezeu Își stabilește termenii și cât de binecuvântat ajungi dacă îi respecti! Când te conformezi condițiilor Sale, bogăția binecuvântărilor Sale se revarsă asupra ta. Acestea sunt cheile cu care deschizi visteria Raiului: să cunoști și să îndeplinești condițiile atașate la fiecare promisiune.

Dumnezeu nu numai că dorește, dar chiar tânjește să vadă că ai toate cele necesare și cea mai mare dorință a Sa este să ți le îndeplinească. Regele David a scris în Psalmi: „Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima”.³ Dar să observi condiția: „Domnul să-ți fie desfătarea”. Dumnezeu îți va da ce îți dorești – a spus și o va face – dar mai întâi trebuie să respecti condiția. Mai întâi trebuie „să te desfătezi” în El, adică să-L

iubești mai presus de orice și să faci tot ce poți ca să-L fi pe plac, apoi El îți va împlini dorințele.

Condițiile lui Dumnezeu nu sunt grele. Iisus a spus: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară”.⁴

Atât de multe promisiuni minunate în Biblie – iertarea păcatelor, bucurie, liniște sufletească, viață veșnică – că nici nu apuc să le menționez pe toate! Acele promisiuni sunt pentru tine și ți-ar putea schimba complet viața. Însă trebuie să îndeplinești condițiile și prima condiție este să vii la Dumnezeu și să mărturisești smerit că ai nevoie de ajutorul și de iertarea Sa.⁵ El poate să ierte orice și o va face, dar doar dacă i-o vei cere.

Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare”.⁶

Să nu fii precum Emmy, femeia de serviciu care, când stăpâna casei o întrebă: „Emmy, ai măturat sub covor?” ea a răspuns, „Da, doamnă, am măturat *totul* sub covor”!

Lucrurile măturate sub covor vor reveni să ne deranjeze. Degeaba te prefaci că totul este bine, atunci când nu este, dar dacă accepți cu umilință termenii lui Dumnezeu pentru iertare, atunci o vei primi! Imediat ce recunoști că ești păcătos și apelezi la Iisus Hristos, Mântuitorul, pentru ajutor, El va veni în viața ta și îți va da schimbarea și eliberarea pe care nu ai mai cunoscut-o până atunci! „El [Dumnezeu], care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?”⁷ – inclusiv un nou început!

VIRGINIA BRANDT BERG (1886-1968) A FOST EVANGHELISTĂ ȘI SCRITOARE AMERICANĂ. CITEȘTE MAI MULTE DESPRE VIAȚA ȘI MUNCA EI PE SITE⁸. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

PE VALURI CU BARCA BANGKA

DE CURTIS PETER VAN GORDER

Când am fost la nunta fiului meu în Filipine am avut ocazia să merg cu o barcă bangka, este o ambarcațiune filipineză ce arată ca un catamaran și are câte un ponton de fiecare parte, ceea ce îi conferă o stabilitate excelentă. Acest design zvelt și rapid este folosit de mii de ani și continuă să fie foarte mult folosit și în ziua de azi.

Când stai la proră și barca saltă în sus și alunecă în jos și te uzi din cap până la picioare, este extraordinar. Îți bălăbăni picioarele pe marginea bărcii și atingi valurile în timp ce barca se mișcă într-o parte și în alta ca într-un parc de distracții.

Unii au preferat să se bucure de plimbarea cu barca stând pe locurile de la pupă, mai protejate de prelată, în timp ce cei mai aventuroși au vrut să simtă senzația apei de mare împroșcată pe față, stând la

proră. Unii dintre cei mai tineri au stat pe puntea din față ca surferi, încercând să-și țină echilibrul în timp ce valurile mișcau barca în sus și în jos.

Când am ajuns la destinația noastră, un sanctuar al pescarilor, unii au fost mulțumiți să stea la soare pe punte și să se bucure de o carte bună sau pur și simplu să lenească toată ziua.

Alții au lăsat în urmă tărâmul sigur ca să se scufunde într-o altă dimensiune, printre vietățile marine de multe feluri ce locuiau în acei corali. Pe nisipul alb erau stele de mare albastre. Bancuri de peștișori fluorescenți mâncau gogoși chiar din mâna noastră. Un pește clovn mi-a ciugulit piciorul într-un mod prietenos. O mulțime de pești ieșeau și intrau rapid în coraliul multicolori. A meritat întregul drum până în cealaltă parte de

lume doar ca să văd aceste lucruri.

Fie că tu ești dintre acei cărora le place siguranța cabinei, sau dintre cei care doresc senzația prorei, oricum, viața este o aventură în care Dumnezeu este Căpitanul tău. Noi, cei care credem în El, avem o legătură de camaraderie între noi – suntem în aceeași barcă și mergem către același port.

Dumnezeu are pregătite pentru noi multe plăceri de care să ne bucurăm dacă ne scufundăm în apele Cuvântului Său, acolo unde sunt minuni pe care nici cele mai incredibile scene subacvatice nu le pot egala. Când ne aventurăm pe teritoriul Său și urmăm calea pe care ne-a prezentat-o prin Cuvântul Său, nu vom fi dezamăgiți.

CURTIS PETER VAN GORDER
ESTE SCENARIST ȘI MIM ÎN
GERMANIA.

Acceptă schimbarea

DE MARIE ALVERO

Am fost mereu fascinată de poveștile celor care s-au ridicat și și-au schimbat viața. Chirurgul de succes care a devenit brutar, cerșetorul care a devenit magnat pe Wall Street, mămica casnică care a devenit alpinistă, cuplul care conducea o corporație de succes dar apoi au îmbrățișat minimalismul și călătoresc prin lume trăind cu o singură valiză. Poate că îmi place să știu că dacă ar fi nevoie aș putea și eu să mă schimb.

Recent, în familia mea am luat o hotărâre de schimbare, ceva ce spuneam că nu vom face niciodată: să ne mutăm din casa noastră de la țară într-o zonă mai urbană, cu multe case și curți mici. Am luat această hotărâre din mai multe motive – unele mai practice, altele mai sentimentale. Însă cea mai

mare surpriză a fost experiența schimbării în sine. Tot așa cum se întâmplă când deschizi geamul într-o cameră prăfuită, iar lumina și aerul proaspăt scot la iveală pânzele de păianjen, așa se întâmplă și cu schimbarea care aduce o energie nouă și ne evidențiază aspectele din viață care încep să scârțâie din cauza lipsei de mișcare.

Mi-am dat seama cât de temătoare eram să nu pierd controlul și că îmi forțam viața ca să îmi garanteze un anumit curs al vieții. Am învățat multe despre încrederea în Dumnezeu în această aventură numită viață. Când pierdem iluzia de a fi în control pentru toate, ne amintim cât de mult avem nevoie de Dumnezeu.

În această perioadă de schimbare am decis să continui cu schimbările, să-mi provoc viața într-un fel sau altul în mod regulat. Nu vreau să mă mai mut, cel puțin

nu imediat, însă multe alte lucruri pot fi revizuite. Îmi place această rugăciune: „Dumnezeule, ajută-mă să accept cu bunăvoință lucrurile pe care nu le pot schimba, să am curajul să schimb lucrurile pe care le pot schimba și înțelepciunea de a distinge diferența dintre ele.”¹

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

Schimbarea este inevitabilă în viață. Fie îi rezști și poate ajungi călcat de ea, sau alegi să cooperezi cu ea, să te adaptezi ei și să înveți cum să beneficiezi de pe urma ei. Când accepți schimbarea vei începe să o vezi ca pe o ocazie de a progresa. – Jack Canfield (n.1944)

1. Atribuită teologului american Reinhold Niebuhr (1892-1971).

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

FĂ PASUL

Eu nu oblig pe nimeni să treacă prin ușile către care îți conduc, fiindcă doresc ca copiii Mei să își facă propriile alegeri. Însă ușa este acolo și dacă pășești prin ea vei descoperi o lumină puternică, căci Eu sunt calea, adevărul și viața.¹

Deci, să nu te temi să deschizi ușa și să intri. Dacă faci primul pas Eu îți voi da credința să faci și următorul, chiar dacă nu vezi unde te conduce acel drum. Dacă mergi pe drumul pe care l-am pregătit Eu pentru tine nu există chemare mai înaltă sau împlinire mai mare.

Eu nu Mi-am luat ochii de pe tine din clipa în care te-ai născut, ci M-am îngrijit de tine, am plănuit pentru tine și te-am iubit cu fiecare clipă, de la început și până la sfârșit. Deci, să nu-ți fie frică să Mă întrebi despre planurile Mele pentru viitorul tău.

1. Vezi Ioan 14:6.